

ДИМИТРОВ, Камен (*Велико Търново, България*)

**СЛОВООБРАЗУВАТЕЛИНИ МОДЕЛИ
ПРИ ГЛАГОЛИТЕ В СРЕДНОБЪЛГАРСКИЯ
ПРЕВОД НА СЛОВАТА НА АВВА ДОРОТЕЙ**

**Patterns of word formation for verbs in the Middle Bulgarian
translation of the sermons of Father Dorotheus**

Patterns of word formation for verbs in the Middle Bulgarian translation of the sermons of Father Dorotheus are classified according to the type of motivational stem and in the framework of each word-formative type there are groups and subgroups consistent with the separate word-formative formants. Special attention is paid to secondary imperfectivation, to poliprefixation, to composition in verbs.

The various classified patterns for prefixation, suffixation and prefixation-suffixation word formation are evidence of an endeavour for enrichment of the semantics of verb forms and for differentiation, expression of shades of meaning and specification of their meanings. Proof is given that the person of letters and translator in Middle Bulgarian does not only follow the original, but also uses the already created patterns in the language to generate new lexical units. The translator borrows the pattern but changes it by developing and enriching it on Slavic soil.

The conclusion is drawn that in terms of word formation the sermons of Father Dorotheus reflect the inherent tendency in the development of the Bulgarian language of strengthening the processes of imperfectivation. They serve as an intermediate link between the language of classical Old Bulgarian monuments and modern Bulgarian and are evidence of the transformation of a word formative category into a morphological category.

Keywords: verbal word formation, word-formative patterns, poliprefixation, composition, verbal semantics, imperfectivation, translation techniques, language development, Middle Bulgarian period, sermons of Father Dorotheus

Словообразуването при глаголите е доста по-слабо разработено в сравнение със словообразуването при имената (*напр. Цейтлин 1977, 1986;*

Стб. граматика 1993; Ефимова 2006)*. Словообразувателните модели при глаголната лексика в среднобългарския превод на словата на авва Доротей тук ще бъдат класифицирани според вида на мотивиращата основа (име или глагол), като в рамките на всяка един словообразувателен тип ще бъдат разграничени групи и подгрупи, съобразени с отделните словообразувателни форманти**.

I. Образуване на глаголи от имена

Въпреки че образуването на глаголи от именни части на речта не е толкова продуктивно, колкото получаването им от глаголни основи, в среднобългарския превод на словата на авва Доротей се срещат глаголни форми, образувани и от четирите вида номинативни основи:

1. Суфиксални десубстантиви.

а) образувани с наставка **-а-**. *Napr.:*

вѣнѣць > вѣнѣчати

прочитъ > прочитати

работа > работати

ѹыпѣтъ > ѹыпѣтати

трапетъ > трапетати

глаголъ > глаголати

б) образувани с наставка **-и-**. *Napr.:*

льстъ > льстити

пакость > пакостити

постъ > постити сѧ

прич-стие > прич-стити сѧ

развратъ > развратити сѧ

в) образувани с наставка **-ока-**. *Napr.:*

весѣда > весѣдокати

благодѣтельство > благодѣтельствокати

* Библиографията по глаголно словообразуване се съдържа в публикациите и автореферата на М. Белова (Белова 2008 - http://www.philol.msu.ru/~ref/belova_m.pdf).

** Проучването се провежда по Лвовския препис (ркп. №217, II от библиотека “Драгоманов” в гр. Лвов, XVI в.) в съпоставка с ркп. Пог. 1054, РНБ, XIV–XV в., с двуосов, двуеров, търновски правопис. Гръцките и латинските съответствия се дават по Migne 1857–1866, Т. LXXXVIII.

въ́еда > въ́едовати съ́з

дѣ́иство > дѣ́истковати

запоѣ́дъ > запоѣ́довати

г) образувани с наставка -ѣ-. *Napr.:*

вой > вої́ти

ошида > ошидѣ́ти

разоумъ > разоумѣ́ти

скръбъ > скръбѣ́ти

оуспѣхъ > оуспѣхѣ́ти

2. Суфиксални деадективи.

а) образувани с наставка -и-. *Napr.:*

веселъ > веселити съ́з

готокъ > готовити

крайпъкъ > крайпити съ́з

оугодънъ > оугодити

б) образувани с наставка -ова-. *Napr.:*

милъ > миловати

праздънъ > праздъновати

радъ > радовати съ́з

в) образувани с наставка -ѣ-. *Napr.:*

груѣдъ > груѣдѣ́ти съ́з

късънъ > късънѣ́ти

мъдълънъ > мъдълѣ́ти

сверѣгъ > сверѣгѣ́ти

3. Префиксално-суфиксални десубстантиви.

а) образувани с представка въ́- и наставка -и-. *Napr.:*

въ́кроити < кро

въ́разоумити < разоумъ

въ́селити < село

въ́члонѣ́чити съ́з < чловѣ́къ

б) образувани с представка за- и наставка -ѣ-. *Napr.:*

заклаждати < клаждъ

запечатлѣ́ти < печатъ

зашушати < оу́хъ

в) образувани с представка из- и наставка -и-. *Hapr.:*

изобличити < обликъ

искоренити < корень

исходогатити < ходотаи

г) образувани с представка недо- и наставка -и-. *Hapr.:*

недомыслити сѧ < мысль

д) образувани с представка о- и наставка -ока-. *Hapr.:*

опасовати сѧ < опасъ

е) образувани с представка о(в)- и наставка -и-. *Hapr.:*

окръженити < връхъ

одъждити < дъждъ

озълобити < зълоба

осочетити сѧ < сочеста

ж) образувани с представка о(в)- и наставка -а-. *Hapr.:*

оправъдати < правъда

з) образувани с представка окес- и наставка -и-. *Hapr.:*

окесловесити сѧ < слово

океспечалити сѧ < печаль

окецикстити < честь

и) образувани с представка по- и наставка -и-. *Hapr.:*

поработити < работа

й) образувани с представка по- и наставка -иж-. *Hapr.:*

повинжти < вина

к) образувани с представка при- и наставка -и-. *Hapr.:*

пригласити < гласъ

причастити сѧ < честь

л) образувани с представка про- и наставка -и-. *Hapr.:*

прокъзгласити < къзгласъ

м) образувани с представка про- и наставка -а-. *Hapr.:*

профлотати < потасъ

н) образувани с представка про- и наставка -и-. *Hapr.:*

прообразити < образъ

о) образувани с представка съ- и наставка -и-. *Hapr.:*

съгласити сѧ < гласъ

съгноити < гнои

п) образувани с представка **съ-** и наставка **-ева-**. *Napr.:*
стъконачевати < **конъцъ**

р) образувани с представка **оу-** и наставка **-и-**. *Napr.:*
оучилосръдити **съл** < **милосръдие**

4. Префиксално-суфиксални деадективи.

а) образувани с представка **из-** и наставка **-к-**. *Napr.:*
изздравнати < **равенъ**

б) образувани с представка **из-** и наставка **-и-**. *Napr.:*
испънити < **пънъ**

в) образувани с представка **на-** и наставка **-и-**. *Napr.:*
насънити < **сънъ**

г) образувани с представка **о(в)-** и наставка **-и-**. *Napr.:*
овлягъчити < **лягъкъ**
овнажити < **нагъ**
основити < **новъ**
огоръчити < **горъкъ**

д) образувани с представка **о-** и наставка **-к-**. *Napr.:*
одолѣти < **долънъ**

е) образувани с представка **при-** и наставка **-и-**. *Napr.:*
приближити **съл** < **близъкъ**

ж) образувани с представка **оу-** и наставка **-и-**. *Napr.:*
оукротити < **кротъкъ**
оумилити < **милъ**
оумилъчити **съл** < **милъкъ**
оучеломилдрити < **целомилдриенъ**

5. Глаголи на **-кствокати**.

Глаголите, съдържащи този словообразувателен формант, съставен от именния суфикс **-кств-** и глаголния суфикс **-ва-**, са предимно отименни производни. В повечето от случаите те са образувани чрез прибавяне на форманта към основата на съществително, прилагателно или числително име:

благодоуշкствокати Ø КСП < **благодоушие**, **благодоушънъ**

благодѣтельскствокати Ø КСП < **благодѣтельство**, **благодѣтельнъ**

благочѣсткствокати Ø КСП < **благочѣстие**, **благочѣстънъ**

вѣдросткствокати Ø КСП < **вѣдрество**, **вѣдръ**

коинъстковати Ø КСП < коинъство, коингъ
иночъстковати Ø КСП < иночъство, инокъ
лихомъстковати Ø КСП < лихомъство, лихомънъцъ
лъжесъвъдителстковати Ø КСП < лъжесъвъдителство,
лъжесъвъдител
малдоушъстковати Ø КСП < малдоушъство, малдоушънъ
младънъстковати Ø КСП < младънъство, младънъцъ
мждърствоквати < мждъръ
плодоносъстковати < плодоносъство
поспѣшъстковати < поспѣшъство, поспѣшънъ
прѣдисъвъдителстковати < прѣдисъвъдителство, прѣдисъвъдител
пжтъшъстковати < пжтъшъствие
съвѣдителстковати Ø КСП < съвѣдителство, съвѣдителъ
съвѣдителстковати < съвѣдителство, съвѣдителъ
шъстковати < шъствие
юдинъстковати < юдингъ

В по-редки случаи тези глаголи са образувани чрез прибавяне на представката *о-* или чрез едновременно прибавяне на префикса *о-* и форманта *-ъстковати*:

овещъстковати Ø КСП < о + вещъстковати или о + вещъстие + -ъстковати
десатъстковати Ø КСП < о + *десатъстковати / о + десатъ + -ъстковати

Въпреки че този словообразувателен модел е засвидетелстван в КСП, над 60% от глаголите на *-ъстковати*, употребени в среднобългарския превод на словата на авва Доротей, липсват в най-старите текстове. В доста от случаите имената, изпълняващи функцията на мотивираща основа, са засвидетелствани в КСП (*напр. благодоушниe, коинъство, иночъство, младънъство и др.*), но образувани от тях глаголи с посочения формант не се откриват. Глаголите на *-ъстковати*, зафиксирани и в КСП, често са хапакси (*мждърствокати, плодоносъстковати*), употребени предименно в Супрасълския сборник и Синайския евхологий.

Активизирането на посочения словообразувателен модел в среднобългарския превод на словата на авва Доротей би могло да се приеме като още една характерна черта от идиолекта на книжовника преводач. Засилената употреба на глаголи на *-ъстковати* би следвало да се разглежда не като дълготрайна езикова тенденция (в съвременния бъл-

гарски език и диалектите тя не е реализирана), а по-скоро – като стремеж за разнообразяване на езиковите средства, често съпроводен със създаването на авторски неологизми.

6. Глаголи, образувани от други части на речта.

Освен одеслътвояти, който би могъл да бъде причислен и към предходния словообразувателен модел, от числителни, местоимения, наречия, предлози и междууметия са образувани още няколко глагола:

погътвояти < по- + гътвоять + -и-

присвоити < при- + свои + -и-

приединити сѧ < при- + юдинъ + -и-

противити сѧ < предл. противо или нрч. противъ + -и-

стъкъкопити < стъ- + къкъопитъ + -и-

стыединити сѧ < стъ- + юдинъ + -и-

оучиъножити < оу- + лъногъ + -и-

оучиънъжити < оу- + ничъто + -и-

оучиъдинити < оу- + юдинъ + -и-

жъвати, тъгъцати < звукоподражателно междууметие + -а-

II. Образуване на глаголи от други глаголи

1. Непроизводни глаголи.

1.1. Част от непроизводните глаголи се състоят само от корен, към който се прибавят личните окончания. Повечето са от несвършен вид, напр.:

– от несвършен вид:

бити, биѫш, биѭши; **грасти**, граѫдѫш, граѫдеши; **жесци**, жегж, жекжеши; **жити**, живж, живеши; **жати**, жыњж, жыњеши; **янати**, знаѭш, знаѭши; **иамти**, иамньш, иамши; **ити**, идѫш, идеши; **лющи**, люгж, можеши; **пещи сѧ**, пекж сѧ, печеши сѧ; **пити**, пиѭш, пиѭши; **плети**, поѭш, поѭши; **течи**, текж, течеши; **чисти**, чьтж, чьтеши и др.

– от свършен вид:

врѣши, връгж, връжеши; **дати**, дамьш, даси; **пасти**, падж, падеши; **стати**, станж, станеши; **сѣсти**, сѫдѫш, сѫдеши; **мати**, имж, имеши и др.

1.2. Словообразувателната структура на друга група непроизводни глаголи е усложнена с някакъв суфикс.

а) Непроизводни глаголи, съдържащи наставка **-и-** в инфинитивната си основа.

Преобладаващата част глаголи отново са от несвършен вид, напр.:

– от несвършен вид:

варити, вариж, вариши; **водити**, водждж, водиши; **волити**, волж, волиши; **кропити**, кроплиж, кропиши; **любити**, люближ, любиши; **мжчити**, мжчж, мжчиши; **просити**, прошж, просиши; **слoughжити**, слoughжж, слoughжиши; **строити**, строиж, строиши; **творити**, твориж, твориши; **учити**, уччж, уччиши; **ходити**, хождж, ходиши; **цѣлити**, цѣлиж, цѣлиши и др.

– от свършен вид:

коупити, коуплиж, коупиши; **лишити**, лишж, лишиши; **простити**, прошж, простиши; **тавити**, тавлиж, тавиши и др.

б) Непроизводни глаголи, съдържащи наставка **-к-** в инфинитивната си основа.

Глаголите от тази група са от несвършен вид, напр.:

въдѣти, въждж, въдиши; **видѣти**, видждж, видиши; **вѣдѣти**, вѣнь, вѣси; **горѣти**, гориж, гориши; **зърѣти**, зъриж, зъриши; **къс(ъ)нѣти**, къшниж, късениши; **хотѣти**, хощж, хощеши и др.

в) Непроизводни глаголи, съдържащи наставка **-а-** в инфинитивната си основа.

Видът на глаголите в тази група отново е несвършен, напр.:

коати сѧ, коиж сѧ, коинши сѧ; **зъдати**, зиждж, зиждеши; **катати сѧ**, каиж сѧ, каюши сѧ; **лежати**, лежж, лежкиши; **плакати (сѧ)**, плачж (сѧ), плачениши (сѧ); **тъздати**, -зиж, -зюши; **слышати**, слышж, слышинши; **тъщати сѧ**, тъщж сѧ, тъщиши сѧ; **чаяти**, чаиж, чаюши и др.

2. Производни глаголи от несвършен вид, образувани без помощта на префикси.

При тази група глаголи основен словообразувателен формант е наставката **-а-**. В случай че инфинитивната основа на изходния перфективен глагол завършва на **-и-**, производният имперфективен глагол обикновено съдържа наставката **-а-** не само в инфинитивните, но и във формите си за сегашно време (Стб граматика 1993: 262):

дати > даати

погстити > погщати

тровергдити сѧ > тровергждати сѧ

тавити > тавлати
лати > имати и др.

Този словообразувателен модел е архаичен – старата количествена апофония на гласните Ѻ : ѻ (и ѹ : є) в самостоятелния развой на отделните индоевропейски езици отстъпва позиции на префиксацията и суфиксацията (Икономова, Тотоманова, Добрев 1985: 93).

3. Глаголи, образувани с помощта на представки

По произход представките са самостоятелни полуслужебни думи от типа на наречията, уточняващи значението на самостоятелните думи. По-късно те започват да се присъединяват към тези самостоятелни думи, превръщайки се или в предлози (в съчетание с име), или в префикси (в съчетание с глагол). Ето защо в старобългарски могат да се разграничават две основни групи глаголни представки: 1) префикси, които в значителна степен са изгубили значението си и използвани най-често за образуване на глаголи от свършен вид; 2) префикси, променящи както граматическото, така и лексикалното значение на глаголните основи (Хабургаев 1974: 327–329).

3.1. Глаголи, образувани с представка **къ-**:

а) представката **къ-** променя вида на глагола, *напр.:*

къзъфти < зъфти

кънити < ити

къпросити < просити

б) представката **къ-** не променя вида на глагола, *напр.:*

къвръчи < връчи ØАД

къдочинжти < дочинжти ØАД

къпости < пасти

3.2. Глаголи, образувани с представка **къз-** (**къс-**):

а) представката **къз-** (**къс-**) променя вида на глагола, *напр.:*

къзъкъсити < възсити

къзискати < искати

къзгорѣти сѧ < горѣти

късхотѣти < хотѣти

б) представката **къз-** (**къс-**) не променя вида на глагола, *напр.:*

къздати < дати

къздвигнжти < двигнжти ØАД

въстати < стати

3.3. Глаголи, образувани с представка *до-*.

Производните глаголи, образувани с помощта на представката *до-*, са от свършен вид, *напр.:*

донти < ити

достигнати < стигнати ØАД

достати < стати

3.4. Глаголи, образувани с представка *за-*.

а) представката *за-* перфективира глагола, *напр.:*

заблъдити < блъдити

запалити < палити

запътити < прѣтити ØАД

затворити < творити

б) представката *за-* не променя вида на глагола, *напр.:*

завидѣти < видѣти

зазърѣти < зърѣти

3.5. Глаголи, образувани с представка *из- (ис-)*.

а) представката *из- (ис-)* перфективира глагола, *напр.:*

извести < вести

изгнити < гнити

изискати < искати

испити < пити

б) представката *из- (ис-)* не променя вида на глагола, *напр.:*

изврѣти < врѣти

изгонити < гонити

издреши < рѣши

искоупити < коупити

3.6. Глаголи, образувани с представка *на-*.

а) представката *на-* перфективира глагола, *напр.:*

навести < вести

назъдати < зъдати

нанести < нести

научити < обучити

б) представката *на-* не променя вида на глагола, *напр.:*

належати < лежати

нареци < *реци*

3.7. Глаголи, образувани с представка **низъ-**.

а) представката **низъ-** перфективира глагола, *напр.:*

низъкести < *кести*

низъложити < *-ложити*

низъходити < *ходити*

б) представката **низъ-** не променя вида на глагола, *напр.:*

низъпостити < *постити*

низъпостити < *постити*

3.8. Глаголи, образувани с представка **о-** (**ов-**).

а) представката **о-** (**ов-**) перфективира глагола, *напр.:*

овълнити ся < *влнити ся*

овътеши < *теши*

омочити < *мочити*

осаждити < *саждити*

б) представката **о-** (**ов-**) не променя вида на глагола, *напр.:*

оносити < *носити*

остати < *стати*

3.9. Глаголи, образувани с представка **отъ-**.

а) представката **отъ-** перфективира глагола, *напр.:*

отъкръти < *кръти*

отърѣзати < *рѣзати*

отъсѣки < *сѣци*

б) представката **отъ-** не променя вида на глагола, *напр.:*

отъврѣши < *врѣши*

отъдати < *дати*

отъпаднати < *паднати*

3.10. Глаголи, образувани с представка **по-**.

а) представката **по-** перфективира глагола, *напр.:*

пожъдати < *жъдати*

покаяти ся < *каяти ся*

полнолити < *люлити*

пострадати < *страдати*

б) представката **по-** не променя вида на глагола, *напр.:*

подати < *дати*

породити < родити

подати < дати

3.11. Глаголи, образувани с представка подъ-.

Представката подъ- не променя вида на глагола:

подълежати < лежати

подъзнати < знаати

3.12. Глаголи, образувани с представка при-.

а) представката при- перфективира глагола, напр.:

привести < вести

приключчи < възви

пригласити < гласити

призвъкати < зъвкати

б) представката при- не променя вида на глагола, напр.:

приключиши съ < ключити съ

прикоснжти съ < коснжти съ

прилежкати < лежати

3.13. Глаголи, образувани с представка про-.

а) представката про- перфективира глагола, напр.:

просвѣдчиши < въздѣхти

проскѣтити < скѣтити

прославити < славити

б) представката про- не променя вида на глагола, напр.:

продати < дати

3.14. Глаголи, образувани с представка прѣ-.

а) представката прѣ- перфективира глагола, напр.:

прѣгъти < въти

прѣвести < вести

б) представката прѣ- не променя вида на глагола, напр.:

прѣдати < дати

3.15. Глаголи, образувани с представка прѣдъ-.

Представката прѣдъ- не променя вида на глагола, напр.:

прѣдъварити < варити

прѣдълаголати < глаголати

прѣдълежати < лежати

прѣдъреши < реши

прѣдѣстати < стати

3.16. Глаголи, образувани с представка раз- (рас-).

а) представката раз- перфективира глагола, *напр.*:

разѣлити < дѣлити

растѣорити < творити

расѣдити < сѣдити

б) представката раз- не променя вида на глагола, *напр.*:

растѣрѣзати < трѣзати

3.17. Глаголи, образувани с представка съ-.

а) представката съ- перфективира глагола, *напр.*:

съвѣости < вѣости

съвѣчи < вѣчи

съдѣлати < дѣлати

сътѣрѣти < трѣти

б) представката съ- не променя вида на глагола, *напр.*:

съвѣдѣти < вѣдѣти

съпасти < пасти

състоати сѧ < стояти

3.18. Глаголи, образувани с представка ог-.

а) представката ог- перфективира глаголите, *напр.*:

огбити < бити

огкоати сѧ < когати сѧ

огзѣрѣти < зѣрѣти

огт҃роудити < троудити (сѧ)

б) представката ог- не променя вида на глагола, *напр.*:

огсърѣти < сърѣти

4. Глаголи от вторичен несвършен вид.

Производните глаголи от свършен вид биват подлагани на по-нататъшна имперфективация с помощта на наставките -а-, -ка-, -ока-, -ака-, -ѣка-, юка-, ика-. Получените глаголи от вторичен несвършен вид, мотивиращите ги глаголи и първичните глаголи образуват множество тричленни словообразувателни вериги.

4.1. В по-редки случаи първият глагол в словообразувателната верига е от *свършен вид*:

пости > отъпости > отъпадати

рецин > нарецин > нарицати
стати > прѣдъстати > прѣдъстоати

4.2. Изключително често в началото на словообразувателната верига стои първичен глагол от *несвършен вид*:

вѣсти > вѣквѣсти > вѣкводити
вѣсти > прѣквѣсти > прѣкводити
гасити Ø > погасити > погашати
гнити > изгнити > изгнинати
жәши > вѣжәши > вѣжигати (вѣжизати)
крастi > оѣкрастi > оѣкрадати
кривити Ø > искривити > искривлявати
мощи > помощи > помагати
моши > вѣзмоши > вѣзмагати
лиѣнити Ø > вѣлиѣнити > вѣлиѣннати
пъсати > напъсати > напъсовати
просити > вѣпросити > вѣпрашати
поуѣстити > низъпоуѣстити > низъпоуѣщати
творити > затворити > затворати

4.3. Понякога в началото на словообразувателната верига стои свързана глаголна основа:

-ложити > положити > полагати
-ложити > приложити > прилагати
-плати > расплати > распинати
-стрѣти > прострѣти > простирати

Оформянето на такива словообразователни редове е особено важно от историческа гледна точка – в съвременния български език процесът имперфектифация е генерализиран и чрез наставки се образуват вторични несвършени форми от всички свършени, нещо повече – имперфектифацията е единствено средство за създаване на двойки глаголни форми, различаващи се само по видовата си характеристика (Граматика БАН 2: 264).

5. Полипрефиксация

Чрез прибавяне на префикси се образуват нови глаголи от глаголи, в чийто състав вече са налице една или повече глаголни представки, напр.:

въсприходити < въс + приходити < при + ходити
 подъгълагати < подъ + гълагати < въложити + а < въ + -ложити
 попострадати < по + пострадати < по + страдати
 прѣдъвоячати < прѣдъ + воячати < воячити + а < въ- + вѫчити
 съпострадати < съ + пострадати < по + страдати
 съпострадовати < съ + пострадати + -ова- < по + страдати
 съприкънешати < съ + прикънешати < съ + прикъносити + -а- < при
 + въносити < въ + носити
 съпристрадовати < съ + пристрадати + -ова- < съ + пристрадати < при
 + страдати
 съпритворити < съ + притворити < при + творити
 съсътасати < съ + сътасати < съ + -тасати

При някои глаголи би могло да се предположи, че преводачът се стреми да калкира точно гръцките форми, запазвайки броя на представките (въсприходити < ἐπανέρχομαι), но в повечето случаи наличието на два или три префикса няма опора в текста на оригинала (подъгълагати < ύποβάλλω, попострадати < πάσχω, съприкънешати < Θ, геро). Липсата на доста от тези глаголи в КСП е още един показател, че авторът на превода е с изявено предпочтение към словотворчество. Полипрефиксацията е продуктивен словообразувателен процес във всички славянски езици, който е особено характерен за разговорния стил на съвременния български език (Граматика БАН 2: 226). Активното използване на многопредставъчни глаголи в среднобългарския превод на словата на авва Доротей би могло да се обясни с жанровата характеристика и с предназначението на поученията – техният език трябва да е достъпен, за да могат да достигнат до съзнанието на максимален брой реципиенти.

В среднобългарския превод на словата на авва Доротей са реализирани разнообразни словообразувателни модели при *сложните глаголи* в сравнение с гръцкия текст:

1. Гръцки compositum – славянски compositum, напр.:
  - благоволити < εὐδοκέω
  - благодарити < εὐχαριστέω
  - благотворити < ἀγαθοποιέω, εὐεργετέω
  - лъжесъвѣдителствовати < ψευδομαρτυρέω
  - люкомѣдрофати < φιλοσοφέω

любопрѣпирати, любопрѣти с- < φιλονεικέω
праздънословити < ἀργολογέω

2. Гръцка проста дума – славянски compositum, напр.:

малодоуշествокати < ὄλιγωρέω
оющѣловидниги < σωφρονίζω

3. Често гръцки compositum се предава със славянска проста дума, напр.:

зѣдати < οἰκοδομέω
извѣстити < πληροφορέω
оживляти < ζωογονέω
озълобити < κακουχέω
оѫгодити < εὐαρεστέω

4. Гръцки композитуми често се превеждат и със славянско словосъчетание, напр.:

зъло сътворити < какопоиέω
благодать творити < εὐεργετέω
тажъко си творити < διαπονῦμαι

5. Понякога славянски глаголи предават други части на речта от текста на оригинала, напр.:

показати намъжъ *хочетъ* стыи, та· дѣвъ *възни* естъ. Едина новонаадънъ, и едини съвръшеныхъ. и тако оуко ед·на начинающъ естъ, иакоже кто бы рекиъ благочестковати (τοῦ θεοσεβοῦς). дроугаа же стыхъ съвръшеныхъ естъ, достигши въ мѣръ стыя любве (88).

Замяната на прилагателното θεοσεβῆς с глагола благочестковати вероятно е продиктувано от желанието на преводача да придае по-голяма динамичност на пасажа, замествайки статичния признак ('на благочестия') с активен ('да бъдеш благочестив, да постъпваш благочестиво').

6. Срещат се и гръцките глаголи-composita, запазени у АД непреведени, напр.:

и егда видѣ старо василъ посрѣдъ жрътвника, и иде въспомиже емоу. и хиритониса (χειροτονεῖ) его. и взялъ его съ сокою (61).

Оставените непроменени глаголи от типа на хиритонисати не са показател за техниката на превеждане, но са характерна особеност на преводните текстове от XIV в. В КСП суфикс -исати се среща само при

два глагола – *властилисати* и *сканъдалисати* (Цейтлин 1986: 95), употребени в Зографското, Марииинското и Асеманиеевото евангелие.

От една страна, наблюдаваното по морфемното калкиране на гръцките композитуми-глаголи е свидетелство за стриктно придържане към текста на подложката. От друга страна, положението при предаването на други части на речта в среднобългарския превод на словата на авва Доротей (Димитров 2004: 176-189) и фактът, че голяма част от регистрираните сложни глаголи нямат тъждествени гръцки съответствия, позволява да се направи извод, че среднобългарският книжовник преводач не само следва оригинала, но и използва вече създадените модели в езика за генериране на нови лексикални единици, възприема образеца, но го видоизменя, доразвива и обогатява на славянска почва.

Класифицираните разнообразни модели при префиксалното, суфиксалното и префиксально-суфиксалното словообразуване свидетелстват за стремеж към обогатяване на семантиката на глаголните форми и към диференциране, нюансиране и прецизиране на изразяваните от тях значения.

Префиксацията е основно средство за образуване на глаголи от свършен вид от глаголи от несвършен вид. Невинаги обаче представките променят вида на новообразувания глагол, а, от друга страна, съществуват и префикси, които в някои случаи са чисто видови, т.е. трансформират само вида, но не и значението на глаголите.

В словообразувателно отношение словата на авва Доротей отразяват заложената в развитието на българския език тенденция към засилване на процесите на имперфективация. Те се явяват междуиненно звено между езика на КСП и съвременния български език, засвидетелствайки процеса на превръщане на една словообразувателна категория в морфологична. Голяма част от намиращите се на трето място в конструираните словообразувателните вериги глаголи не са засвидетелствани в КСП, доста от тях имат основа за образуване на сегашно време на *-ає*, *-иє*, *-оїє* и участват в процеса на създаване на нов клас глаголи с тематична гласна *-а-*, от които е възникнало съвременното а-спрежение.

Библиография

- Белова 2008 – **Белова, М.** Образование глаголов в болгарском литературном языке XIV–XV вв. (на материале произведений Григория Цамблака). Автореферат. М., 2008.
- Граматика БАН 2 – **Граматика на съвременния български книжовен език. Т. 2 / Морфология.** С., 1993.
- Димитров 2004 – **Димитров, К.** Сложни думи – прилагателни имена в среднобългарския превод на словата на авва Доротей. – В: Сборник в чест на проф. Ангел Давидов. В. Търново, 2004, 176–189.
- Ефимова 2006 – **Ефимова, В. С.** Старославянская словообразовательная морфемика. М., 2006.
- Икономова, Тотоманова, Добрев 1985 – **Икономова, Ж., А.-М. Тотоманова, Добрев, Ив.** – Старобългарски език за XI клас на НГДЕК. С., 1985.
- Стб граматика 1993 – **Граматика на старобългарския език.** С., 1993.
- Хабургаев 1974 – **Хабургаев, Г. А.** Старославянский язык. М., 1974.
- Цейтлин 1977 – **Р. М. Цейтлин.** Лексика старославянского языка. М., 1977.
- Цейтлин 1986 – **Цейтлин, Р. М.** Лексика древнеболгарских рукописей X–XI вв. С., 1986.
- Migne 1857–1866 – **Migne, J. P.** Patrologiae Graecae cursus completus. Series graeca. T. LXXXVIII [col.1611–1844]. Paris, 1857–1866 (T. 1–161).

The author is a *Principal Lecturer* in St. Cyril and St. Methodius University of Veliko Turnovo, Bulgaria. His research interests are mainly in the Old Bulgarian language and History of the Bulgarian language.

Address for correspondence:

VTU “St. Cyril and St. Methodius”, 5000 Veliko Turnovo, Bulgaria, 2 T. Turnovski str.

[Department of General Linguistics and Old Bulgarian Studies](#)

Kamen Dimitrov Dimitrov
e-mail: kamenius@abv.bg